

servative Folkeparti har tilstillet Kommissionen, gaar man ud fra det samme. Det fremgaar imidlertid af de Oplysninger, der er forelagte Kommissionen, de Angivelser, der overfor Kommissionen er givne af, hvorledes man tænker sig Nedlæggelsen gennemført, at det ikke vil medføre saadanne store Udgifter, som man fra det konservative Folkepartis Side befrygter. Det ærede Medlem nævnedes Beregningen fra Teknisk Korps Side, og anførte et Tal paa 800 000 Kr. Jeg kan dertil knytte den Bemærkning, at den egentlige Demontering og Indtransport af det Skyts, der findes i Landbefæstningens Taarne og Kaponnierer — og det er jo disse, Demonteringen i første Række gælder —, er beregnet at ville koste saadant noget som 15 000 Kr. For de øvrige Mængder Skyts regner man, det vil koste henved 250 000 Kr.; men det er det Skyts, som er fordelt navnlig rundt om ved Vest-Enceinten, som ikke findes i selve Taarnene og Kaponniererne, men har staaet derude paa Voldene, og som for en stor Del allerede er samlet i de Bølgebliksmagasiner, som findes derude. Det er et Spørgsmaal, som man kan tage under Overvejelse, om det er hensigtsmæssigt at lade det staa i de Magasiner, hvor det er i Øjeblikket, eller om manskalt transportere det til andre, eller hvor man overhovedet skal samle disse Skytsmængder. Langt den største Part af de øvrige Udgifter gælder Demontering af Taarnene og Indtransporten af dem. Men om disse Ting er der allerede overfor Kommissionen sagt, at Tanken er kun at gennemføre en Bortfjernelse af de paagældende Taarne i saadanne Tilfælde, hvor Værdien af det Metal, der findes i dem, vil kunne svare til den Udgift, det maatte medføre. Saadan Udgift kan altsaa ikke ventes at komme til at foreligge.

Naar det ærede Medlem, ligesom for øvrigt ogsaa det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen), tænkte sig, at det blev nødvendigt at foretage Bygningsarbejder til Anbringelse af det Skyts, der fjernes fra Fæstningsværkerne, vil jeg sige, at det er min Opfattelse, at man uden Vanskelighed vil kunne anbringe dette Skyts i de nuværende militære Bygninger, uden at man i den Anledning behøver at foretage Nybygninger, der kan medføre nogen Udgift af Betydning. Dermed skal jeg ikke have sagt, at man, hvis man et eller andet Sted for en lille Pris kan faa bygget et Bølgebliksmagasin, som det er mere økonomisk at anvende end at anvende de andre Bygninger, der ellers kunde være Tale om, saa ikke skulde gøre dette. Men jeg tror,

man maa være klar over, at der ikke er nogen som helst Grund til at paalægge Staten betydelige Udgifter hertil.

I denne Sammenhæng kan jeg sige, at naar man i Diskussionen om dette Spørgsmaal har nævnt Udgifter paa, jeg tror, 16—17 Mill. Kr., som Følge af, at man tænker sig selve Fæstningsværkerne, Betonanlægene slojfedes, vil det være klart baade af Lovforslagets Motiver og af Meddelelser til Kommissionen, at det paa ingen mulig Maade er Tanken at paadrage Staten saadanne Udgifter, men at man tænker sig at overdrage de paagældende Værker til de fremtidige Ejere med disse Betonkonstruktioner og saa lade disse fremtidige Ejere udnytte dem, hvor de kan, og i øvrigt anvende dem, saaledes som de maatte ønske, med civile Formaal for Øje.

Med Hensyn til Indtægterne kan vel ingen i dette Øjeblik med nogenlunde Sikkerhed beregne, hvor store Indtægter der vil fremkomme ved Nedlæggelsen af selve Landbefæstningsværkerne. Deres Værdi er neppe saa stor som adskillige af de Søbefæstningsværkers, som fra vor Side oprindeligt var inddragne i Forslaget; men jeg har maaske Grund til at gøre opmærksom paa, at det dog alt i alt drejer sig om nogle Hundrede Tønder Land i Københavns Nærhed med forskellig Værdi og forskellig Mulighed for Anvendelse. Nogle Dele deraf vil formentlig have ikke ringe Værdi som Byggegrunde, andre Dele vil det maaske være vanskeligere at faa anvendt paa saadan Maade. Men hvilke Muligheder der i den Henseende vil komme til at foreligge for de forskellige Værkers Arealer, vil først kunne blive opklaret, naar Finansministeriet faar Lejlighed til at udbyde dem. Jeg skulde tro, at hvis man optræder paa en forstandig Maade, vil det være ikke ganske smaa Værdier, der her vil kunne blive frigjort. Dertil maa jeg maaske atter føje en Erindring om det Hensyn, som det ærede Medlem, der talte som Ordfører for Socialdemokratiet, fremdrog, nemlig den Frigørelse til Anvendelse i civile Øjemed af betydelige Omraader i Københavns nærmeste Nærhed, som alt dette betyder; dette turde have større Rækkevidde end selve den Pengesum, som det vil være muligt for Staten at opnaa for de paagældende Arealer.

Det ærede Medlem (Parkov) dvælede atter ved Spørgsmaalet om Folkenes Forbund, som vi ogsaa har diskuteret ved adskillige foregaaende Møder her. Jeg skal ikke vende tilbage dertil, kun understrege dette, at for at blive Medlem af Folkenes